

ΕΡΩΤΟΦΟΒΙΑ

Ἡ ΑΓΑΠΗ, — κρίμα βέτονομα! — τὸν ἔρωτα φοβᾶται,
καὶ εἰς τὸν δεῖ πάλι μακρὰ, μὰ μέγα τῆς γυᾶται...
Τὸ νόδιμό' και ποῦ θάρρη πῶς κάποτε τὸν γνῶρισε,
καὶ εἰς τὸν μὴν τῆς ἄρεσε, πέρασε καὶ προχώρησε,
εἰς τὸ δρόμο πάλι, τῆς γῆς. ποῦ τὰ ξερ' ἢ καὶ μὴν,
πῶς ἔρωτας δὲν ἤσανε καὶ φῦμα γελασμένη!...
Ὁ ἔρωτος μὴ ἂν σε χυθκονά, θυρίξει, σε γυρεύει,
καὶ μέσ' εἰς φούχλα, εἰς πονκχί, σε παίξει, σε χορεύει.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΗΣΗ

Εἶχαμε καὶ ποιητικὴς μορφές μὲς εἰς τὴν παρῖα,
καὶ εἰς τὸ χωρῖο, ποῦ εἶσι μαζὰ περάσαμε κ' ἔδραϊα:
Κάποιε κυρῖα, κάποτε, με' τὴν συνεργασίαν
μὲς δεσποινίδας, ἔγραψε ρωμάντζα... θαυμασίαν...
Κύριος πάλιν... σοβαρός καὶ καὶ μικροῦλα δίδιχα

μάνανε να περάζουμε - κι ήτανε τόσο δύσκολα!!
 Ξ: η ΑΓΑΘΟ που μέγαλτος η ποίηση, χέρι, βράχι,
 μια μέρα, μέσ' στον οίστερο της τέλειους δύο δίκων
 «... και' αν' τα πύκα καθυμένη η ουρανία κίονον (sic)
 » διαβάζει μαν έφημερίδα με δύο φύλλα (?) κόνον. (resio)
 Είχαμε και' το ηουδικό στοιχείο, για να ξέρει,
 με πρώτα ύματα... ζακουσή που για λαγόντο πέπνεα...
 Τραγωδι δέν μπορούσατε ποτέ να ποδμε τέχια,
 η Πριμα Donna τώβραζε μονάχη όλων εντέχια!!
 Μά τι μπορεί ναυτί να πη για λιν άπαχρηζα;
 "Αχ, κείνα ήταν μια φορά σπουδαία παραχιά!!
 Και μια... ποδ όλων παρτά μας τον έρωτά της είχε βράζ,
 μας είπε, φορά, μια βραδιά, πως άλλον πιά δέν μαρτίρη.

 Υπήρχαμε κι η άσημαντες δίχως πολλά προσόντα...